

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Societatis Iesu ad S. Annas Augst. 1637

THEOGNIDIS
MEGARENsis
SENTENTIÆ ELEGIACÆ
cum interpretatione & Scholijs
ELIA VINETI.

ACCESSERVNT ET HORVM
Poëtarum opera Sententiosa:

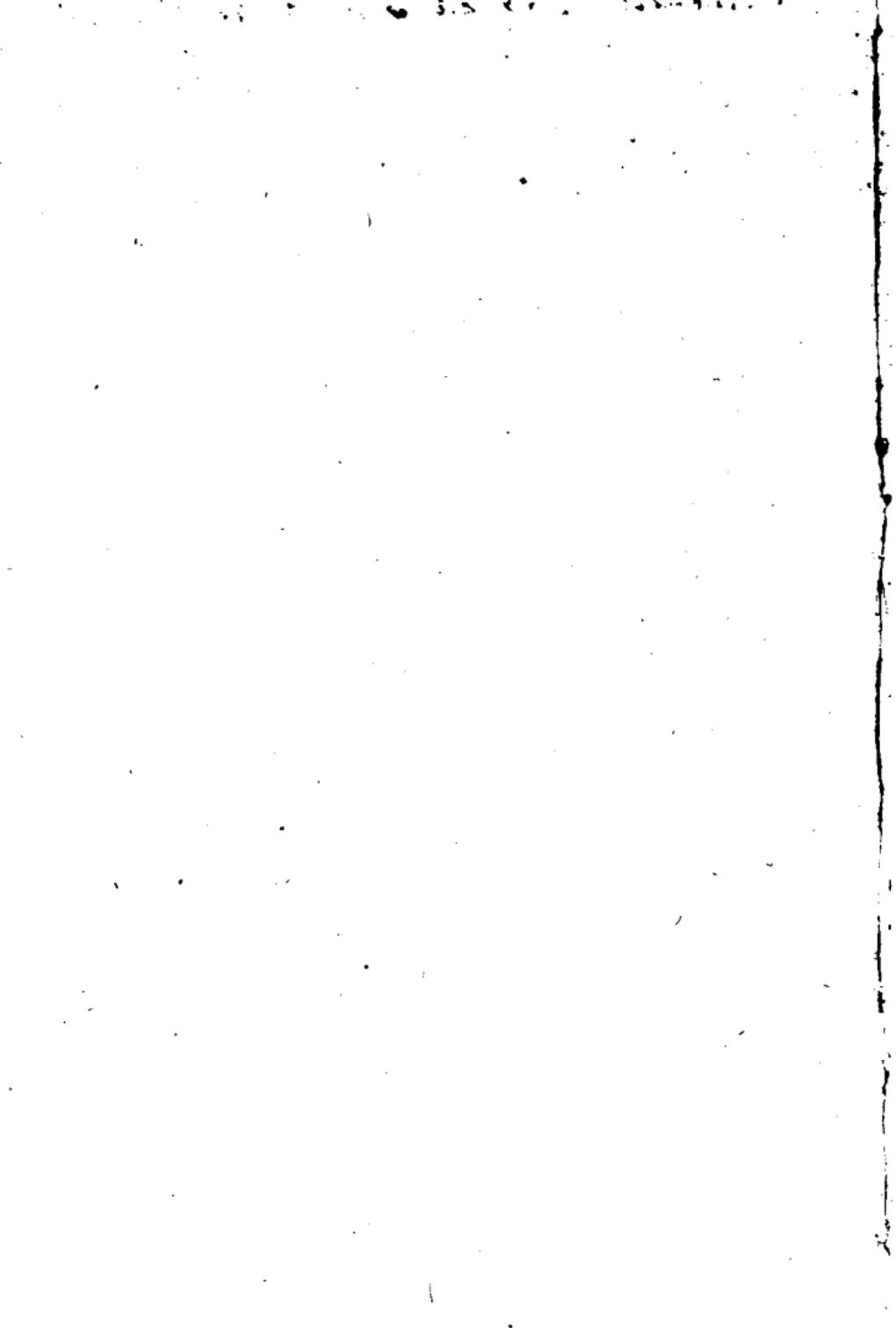
Phocylidis	Rhiani
Pythagoræ	Eratosthenis
Solonis	Panyasidis
Tyrtæi	Lini
Naumachij	Menecratis
Callimachi	Posidippi
Mimnermi	Metrodori
Eueni	Simonidis.
Seniorum libellus.	

Omnia in usum Scholarum collecta, & ad verbum
conuersa per I A C O B U M H E R-
T E L I V M Curiensem.

Adiecta quoq; est omnium versio, Latino
Carmine à diuersis expressa.

Oὐ πέσος δ' ἄπαντος ἐστι δέργας καλῶς.

AMPLISSIMIS,
PIETATE, PRVDEN-
TIA, AC ERVDITI ONE
præstantissimis viris, D.Coss.
& Senatoribus Reipublicæ
Salueldensis, Dominis
ac Patronis suis obseruandiss.

S. P. D.

Vandoquidem Viri amplissimi, nihil animis hominum magis inhæret, quām id, cui à teneris consuescunt: idq; quod tenerum est, vt ait Seneca, proximis applicatur: vniuersæ hominum societas permagni interest, vt ab ineuntibus statim annis mortales optimis, quæ per totam vitam vsui futura sint, assuescere discant. Quia verò ætatis imbecillitate iuuentus ad malum quām ad bonum proclivior, minus considerat profuturāne an obfutura sint, quæ tractat: opus est, vt per adultiores, quibus cura eius qualicunq; modo incumbit, à turpibus ad honesta, à vitijs ad virtutum amorem deducatur. Id autem nulla commodio-

A 2 revia,

E P I S T.

re via, quām per liberalem institutionem, fieri potest. Tanta enim eius vis est in utramque partem, ut nulla tam bona possit esse natura, quin illius quasi excolendæ cura intermissa, vitiosa reddatur: nulla item tam mala sit, quæ non ad frugem liberali ac fideli institutione redigatur. Proinde cum adulta hominum ætas ad omnia minus docilis tractabilisq; sit, quām rudes illi iuuentutis anni, qui instar ceræ quamlibet impressionem facile admittunt: tum generosi mores, ut ille ait, imbuendi sunt, cum tener est animus: tum optimis assuescendum, eaq; discenda, quæ nec grandinem, nec vim, nec Iouem ipsum, ut Plato inquit, extimescant: quæ quoque cum naufrago salua enatare, nec à latronibus eripi queant, cum ad quævis ceterum adhuc est ingenium. Nam postquam annis iam quasi dirigit animus, partim ægrè, quorum præua consuetudine fuimus infecti, dediscimus: partim, quæ nescimus, non nisi maxima nobis inculcari difficultate possunt. Quò elegantissima metaphora hac respexisse videtur Ouidius:

*Quæ præbet latas arbor spaciantibus umbras,
Quo posita est primum tempore, virga fuit.
Tunc poterat manibus summa tellure reuelli,
Nunc stat in immensum viribus aucta suis.*

Hæc

D E D I C A T.

Hæc perita rerum antiquitas considerans, quæ nihil nō egit, vt Republicæ optimè constitutæ in suo flore permanerent, iuuentutem, ceu seminarium totius hominum conversationis, optimis quibusuis non tam artibus & disciplinis, quam morum virtutibꝫ præceptis imbuendam curauit. Non ignara, & sine literis rudes inertesq; , & cum literis pa- rum vtiles fore homines, nisi honestati vitæ quam primū assuefierent. Plus enim deficere quam proficere eum, qui doctrina proficit, & moribus deficit, præter Aristotelem, quotidiana docet experientia. Non autem quævis temerè, & citra deleatum, teneris puerorum animis obtrudi passa est: sed eos autores, qui & pictatem, & præcepta de morum virtutibus continerent, proposuit. In quorum autorum numero, Poëtæ, qui vel mira ingenij industria clarorum Virorum egregia facta in exemplum posteritati descripta reliquissent: vel quam breuissimis, maximeq; illustribus sententijs doctrinam morum essent complexi, suo quodam iure facile primas obtinuerūt: vnde & nomen illorum in maximo cultu, maximaq; veneratione apud optimos quosuis extitisse non ignoramus. Plato, philosophiæ quidam sol, huiusmodi Poëtas non dubitat nunc deorum filios, nunc prophetas appellare. Et tantum

E P I S T.

abest, ut è Repub. sua eiecerit (quod ijs fecisse legitur, qui diuina poëticæ arte ad lasciuiam, turpesq; amores abusi erant) ut & ipse testimonijs eorum vsus, & alijs exemplo suo præclarissima ipsorum monumēta euoluerdi autor fuerit. Sicut eius rei locuples testis est honestissima creberimāque apud ipsum Solonis, Tyrtæi, Homeri, Hesiodi, & aliorum melioris notæ mentio. Socratem, qui ipsius Apollinis oraculo sapiens pronuntiatus est, Euripide Tragico familiarissimè usum esse, nemo nescit. Μάσῶν θράσποντες καὶ διατῶν ἀρχότες ab Hesiode & Pindaro nunquamantur. Strabo autem lib. 1. de Situ orbis scriptum reliquit, veteres τὸν πρώτον ποικιλὸν, ut omnium doctrinarum antiquissimam, philosophiam quandam perhibuisse. Quippe quæ à teneris nos vnguiculis ad viuendi rationes perducat, mores atq; affectus edoceat, quæq; gerenda, declinandæ sint, quadam cantus suavitate præcipiat. Et quò magis suam erga huiusmodi θίκτες ποικιλὰς gravitudinem testatam redderent, iuuenesq; ad bonarum rerum studia, morumq; integritatem excitarent: statuis ac imaginibus eos honestari, poëmata ipsorum in publicis Deorum celebritatibus, alijsq; conuentibus recitari, optimasq; sententias templorum foribus, tanquam Deo dignas, imò ab ipsis Numi-

D E D I C A T.

Numinibus usurpatas, affigi, nec non aureis
preciosissimis materijs insculptas ad omnem
posteritatem conseruari curauerunt. Quem-
admodum ex Platone, Xenophonte, Pausa-
nia, Plutarcho, Athenæo, alijsq[ue] vetustissi-
mis scriptoribus & iam dicta, & alia plura de
Poëtarum excellentia & utilitate cuius ob-
uia sunt: nec patitur epistolæ angustia huc o-
mnia referre. Etsi verò Christianæ professio-
nis homines, sinceræ Religionis Pietatisq[ue]
studium non ab huiusmodi autoribus, sed ex
sacrosanctæ Scripturæ fontibus petere debet
& possunt, ut quæ sola salutem & æternam be-
atitudinem per Iesu Christi veri Dei,
verius hominis meritum credentibus para-
tam esse monstrat, præceptaque ad Christianam
vitam utilia copiosissime prescribat:
tamen Poëtarum quoque (qualium scripta iu-
uentuti proponimus) lectionem & usurpa-
tam, & in non contemnendo precio habitam,
habendamque esse, grauissima sanctissimorum
in Ecclesia Dei virorum exempla & autori-
tates comprobant: quarum paucissimas, ob
eos qui parum dextrè de Poëtis sentiunt, in
medium proferre placuit. D. Paulum, ele-
ctum illud Dei omnipotentis organum, Poë-
tarum libros euoluisse, & ut Clemens ait, ad
ædificationem curamq[ue] aliorum, testimonijs
corum uti nō erubuisse, Sacrarum literarum

E P I S T .

veritas testatur. Sic Act. 17. vbi Deum esse probat, Aratum vetustissimum poëtam citat. 1. Cor. 15. ex Menandro Comico malorum consortia fugienda monet, quod prauis colloquijs boni mores corrumpantur. Creteum mores Tit. 1. ex Epimenide vate Cretensi graphicè depingens ait: κρήτες ἀεὶ φευσαί, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀγγού. Gregorius Nazianzenus, ob excellentiam Theologus dictus, scriptis poëtarum mirè delectatus est, & sacrorum carminum volumen posteritati reliquit: quod non solùm priscis temporibus propositum est pueris, vt Socrates, Sozomenus, Orosius & Eutropius scribunt, verùm etiam hodie à doctissimis Viris in delicijs habetur. Quid de Iohanne Chrysostomo Patriarcha Constantinopolitano sub Arcadio & Honorio Imp. Anno Christi 401. dicam, qui Aristophanis Comœdijs etiam noctu propuluino usus est? Quid de Eustathio Thessalonicense, cuius etiam hodie eruditissimi in Homerum, ingeniorum fontem, Commentarij extant? Neq; mihi hoc loco temperare queo, quo minus etiam D. Basilij Cæsariensis, cui virtutum splendor Magni cognomen peperit, verba adscribam, de eorum Poëtarum lectione, qui bonorum hominum dicta factaue narrassent: quales præ cæteris fuerunt, Homerus, Hesiodus, Theognis, Phocylid-

D E D I C A T.

cylides, Pythagoras, Solon, Tyrtæus, & alij. Sic ergo in Admonitione ad adolescentes, quo pacto ex gentilium scriptis proficere queant, ait: ἐπὶ τέττα παρασκευὴ καὶ ποιῆσις,
καὶ λογοποιοῖς. Εἰρήνης, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμιλητέον, οὐθενὸν μέλλει πέσει τῷ Φυχῆς ἐπιμέλειαν ὥφελειά τις ἔσεσθαι. καὶ μετ' ὄλιγον: εἰ μὲν διὰ οὐκέτης πέσει ἀλλήλῃς τοῖς λόγοις,
πέντε γονὸν ἀνύμενον ἀντῶν ηγεωσίς γένοιτο: εἰ δὲ μῆτρα
ἀλλὰ τὸ γε παράλληλα θέντας καταμαθεῖν τὰ
διάφοραν καὶ μικρὸν εἰς βεβαιώσιν τῷ βελτίοντο. Hoc est: Poëtis & Oratoribus omnibus hominibus utendum, unde futura sit aliqua utilitas, quæ ad animæ faciat ædificationem. Et paulò post: Et si nostrorum sermonum atque gentilium ulla est conuenientia, nobis illorum valde conferet noticia: sin minus, eos saltem simul conferendo differentiam discere licet, cū ad melioris optionem atque delectum non parum comparatio ualeat, & inferiora sēpe collata sint potioribus ornamento. Nec ab his dissentit Philo sapientissimus, dum libro de Agricultura, de puerorum studijs in hunc modum differit: Φυτεύσω δὲ ταῖς μὲν ἐν ἡλικίᾳ παιδικῇ Φυχαῖς μοχεύματα, ὃν ὁ καρπὸς ἀντὸς τιθηνήσεται. Εἰς δὲ ταῦτα, ητούτῳ χράσθη ἀναγνώσκειν εὔσοχον θητήσεις, η τὸ

E P I S T.

παρὰ σοφοῖς ποιηταῖς ἀκριβῆς ἐρεύνω, γεωμε-
τρίᾳ, καὶ ἡ τερψὶ τὸς ῥητορικὴς λόγυς μελέτῃ, καὶ
ἡ σύμπασα τῆς ἐγκυροῦ παιδείας μάστιχῃ.

Quæ verba Latinis auribus sic sonant: Inse-
ram autem primūm in puerilis ætatis ani-
mas, surculos, quorum fructus ipsas enutriat.
Sunt autem hi, scribendi legendiç certa in-
dustria, eorum quæ apud sapientes poëtas
habentur diligens scrutatio, geometria, ora-
toriæ facultatis meditatio, & vniuersa libe-
ralis musica. Atq; hæc quidem de Poëtarum
autoritate & lectione paucis attigisse, non
planè ἐκτὸς τῶν ἐλεῶν, sufficiat. Haud enim
parem humeris suscipere pro prouinciam, si ex
singulis Christianis scriptoribus (vt de genti-
lium myriadibus taceam) Poëtarum & lau-
des colligere, & oforum calumnijs occurre-
re conarer. Ego itaq; tantorum virorum iu-
dicio & consilio incitatus, iuuentuti, cuius
informandæ mihi quoq; cura incumbit, hac
in parte, quod ad optimorum Poëtarum stu-
dium attinet, labore quidem duro, animo ve-
rò non æstro consulere studeo, cum hanc me-
am esse Spartam non ignorem. Mirificè n.
peritæ rerum antiquitatis, quæ, vt Plato uult,
κρείττων ἄμα καὶ ἐγγυτέρα θεῶν ἐχύετο, exemplum
sequi, & quantum par est, alijs ad idem faci-
endum autor esse placet. Hac de cauſā, cum
labores nostros, quos in Comicorum L. scri-
ptis

D E D I C A T.

ptis ab interitu vindicandis exhausimus, bonarum literarum studiosis non ingratos animaduerterem : facile, nunquam satis laudati viri D. Iohannis Oporini, Compatriis ac amici mei obseruandi. consilio acquieui, quo me, ut horum quoq; Poëtarum, quos hic damus, scripta collecta iuuentutis studijs communicarem, incitauit. Theognide ergo γνω-
μικωτάτῳ, cum versione & doctissimis E L I A
V I N E T I Annotationibus, ex arbitrio D.
Typographi, præmisso, reliquorum autorum omnium scripta ex diuersis hinc inde autoribus congregamus, congesta fideliter interpretati sumus, & ad puerorum captum quam proximè accommodauimus. Nec iuuenilibus ingenijs inutilem hanc nostram operam fore speramus. Castissima enim saluberrimaq; de moribus præcepta proponit, quæ vsum non pœnitendum in omnes vitæ huius partes, si rectè percipientur, sint allatura. Præterea Græcæ linguæ (quæ comptissima est in his autoribus) cum Latina collatio, non parum emolumenti ad vberiorem eruditionis thesaurum comparandum adfert: ijs præsertim, qui alias viua magistri voce destituti, ipsi sibi præceptores esse in Græca literatura coguntur: vt plures commoditates, quas præter iuniores etiam adulti hinc haurire possunt, sciens præteream. Non pa-

rum

E P I S T .

rum tamen doctissima Stobæi interpretatio, vnde non paucas sententias transcripsimus, nos iuuit. Versionem Latino carmine, sui cuiq; interpretis nomine praefixo, ne alienis nos ornare plumis videremur, subiecimus, vt Græcæ elegantia cum Latina melius perspiceretur conuenientia, ab ijs qui iam absq; cortice in Græco studio natare queunt. Non dum carmine reddita, pro nostra tenuitate pedibus astrinximus, ita vt quam proximè Græca sententia exprimeretur. Alicubi lectionis varietas margini est aspersa. His omnibus eiusdem, si non carminis, tamen argumenti libellus Seniorum insertus est, vt quam absolutissimam de moribus, totaç vita laudabiliter instituenda doctrinam, optimorum hoc Poëtarum Opus teneris puerorum animis proponeret.

Hunc autem nostrum laborem, Viri amplissimi, vobis inscribere, librumq; Scholæ vestræ consecrare, maximè necessarium duxit, vt sub amplissimi nominis vestri patrocinio (quod quam eximum erga bonarum artium cultores semper extiterit, manifestius est, quam vt nostro præconio indigat) tutus à maleuolorum, quorum plena sunt omnia, morsibus in communem iuuentutis usum prodiret: tum in primis, vt grati tandem

D E D I C A T.

tandem animi indicium, licet exiguum, exhiberem pro innumeris Reipublicæ vestræ in me beneficijs. Cum enim puerilum studiorum partem non postremam Scholæ vestræ celeberrimè constitutæ, sub optimis præceptoribus M. C H R I S T O P H O R O H O F F M A N N O , & I O H A N N E T U M L E R O , (D. C A S P A R E A Q V I L A primariam Ecclesiæ curam gerente) feram acceptam : gratitudinis officium videbatur requirere, tam pro his , quām pro alijs ciuium vestrorum in me meritis, chartaceo hoc munusculo , cum aliud non esset, testatum omnibus reddere, memoriam humanitatis vestræ non dum apud me senuisse : si forte alij meo exemplo excitati meliora, nominiq; vestro amplissimo magis conuenientia darent , & tandem àχαγισίας turpissimum crimen à Christiano cœtu exulare inciperet. Etsi verò perse fatis exiguum est munusculum hoc, nec dignum quod cum P. V. officijs conferatur : tamen, si pro vestro fauore erga liberalia studia & iuuentutis honestam institutionem, offerentis animum respexeritis, nō minus gratum confido futurum, quām si vel Colophonium aurum à me P. V. oblatum esset. Quæ spes ne me fallat, per eam , qua omnes φιλομέστεροι prosequi soletis, benevolentiam etiam atq; etiam oro. Deus opt. maximus, æternus

Pater

E P I S T . D E D I C A T .

Pater Domini nostri I e s u C H R I S T I ,
P. V. consilia & actiones ad sui nominis glo-
riam, & Ecclesiæ, Scholæque communem
salutem dirigat, vosque omnes in sui agni-
tione vera conseruet, Amen. Basileæ, ex
Ludo literario ad D. Petrum, 8. Calend.
Febr. Quo die, ut quidam volunt, ante an-
nos 1527. Paulus Tarsensis ad pœnitenti-
am reuocatus diuinitùs, hostili in Christia-
nos animo deposito, C H R I S T I
dogmata amplexus est: quem-
admodum Lucas Act.
9. scripsit.

P. V.

deditissimus

Iacōbus Hertelius
Curiensis.

ELIAS VINETVS SANCTO LECTORI.

VM ocij plurimum Anno
superiore apud Franciscum
Sangelasium Engulismen-
sis Ecclesiæ Decanum , vi-
rum cùm generis splendo-
re , tum ingenij dexteritate
apprimè nobilem , nactus
fuissem : id totum , quantum per aduersam
valetudinem licuit , in iucundissima Græco-
rum Poëtarum lectione à me contritum est ,
qua quidem in re consilium eorum lubens
secutus sum , qui antiquos scriptores eo le-
gendos ordine censem , quo & vixerunt , &
scripserunt : quòd recentiores à vetustiori-
bus semper habeant quidpiam , quod non fa-
cile intelligas , nisi prius illos diligenter lege-
ris . Perlectis igitur , quorum fuit copia , ve-
tustissimis quibusque , cuiusmodi sunt Ho-
merus & Hesiodus , Theognidem tandem in
manus sumpsi : cuius sententias licet graues
esse non dubitarem , eo tamen intellectu mihi
faciles fore sperabam , quòd crederem nihil
esse illic quod à posterioribus , quos aliquan-
do legeram , non fuisset luculentius tracta-
tum . Verùm vix dum è portu solueram , cum
tot subito emergunt scopuli , tot statim ob-
ortæ

ELIAE VINETI

ortæ nubes, cœlumque diemque eripiunt oculis, ut à proposito facile his deterritus fuissent: nisi cupidus huius conficiendi æquoris me planè obstinata iam inde cepisset, ex quo primùm à præceptoribus meis, Aristotelis aliorumq; veterum scripta prælegi mihi cœpta fuerant, quæ huius Poëtæ sententijs veluti suauissimis flosculis inspersa essent.

Cum igitur pergere obfirmato prorsus animo certum esset, quæ ad tam difficilem periculosamque rem conficiendam conducere visa sunt, ea diligenter omnia adhibui, cuiusmodi sunt cum variorum codicum, locorumq; ex eodem autore ab alijs scriptoribus citatorum diligens collatio: tum syncerum & acre amicorum meorum, virorum doctorum, vñâ cum meo, iudicium: inter quos PETRVS PANATIVS, & IACOBVS GVPYLVS, facile principes. Qua quidem diligētia abscissis, abiectis, transpositis multis, effectum tandem est, vt instituto satisficerim meo, perlegerim bonum poëtam, eorumq; quæ in eo corrupta erant, bonam magnamque partem obiter castigauerim.

Cæterum cum in eo totus essem, IOHANNI LODOICO TILETANO, typographo diligentissimo, rem patefeci, cum in eius bibliopolium, quærendi ex eo exemplaris gra-

E P I S T O L A.

ris gratia aliquando me contulisset : quam
vbi intellexisset, rogauit vehemēter, vt si quid
haberem ī eum autorem, quem esset breui
exculrus, communicarem : me sibi, studio-
fisq; omnibus gratum facturum. Id autem
perfacile impetravit ille, quando in eunte hac
estate huc veni, candide lector : cui in tuā
gratiam publicandum tradidi, quicquid fuit
nostrī in Theognidem laboris, quem autorem
vtinam tam totum restituere omnino potuis-
sem, quām cupiebam. Is enim tam depraua-
tus fuit, tam lacer, tam mancus, vt nulla dili-
gentia, nullo labore, nullis deniq; quantilibet
vigilijs id præstare potuerim. Quæ res in cau-
sa est, vt in Latinum sermonem à me conser-
sum non habueris. Quod reliquum igitur hic
desiderabitur, id ab alio interim dum fœlicius
expectabis, nostro hoc labore, quantuluscun-
que est, fruaris, cumq; boni consulas
velim. Vale, Lutetiaz. Calen-
das Sextil. 1543.

B

T H E-

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

T Y R T A E I

Nunquam eius bona gloria interit, neq; nomen ipsius:
Sed quamuis sub terra sit, manet immortalis.

Quem se fortiter gerentem, manentēq; et pugnantem,
Propatria & liberis vehemens Mars peremerit.

Quod si effugerit sorte mortis longū inducentis sopore,
Et vittoria potitus splēdidā gloriā pugna auferat,

Ipsum ex aquo omnes iuuenesq; senesq; colunt,
Multisq; iucundis affectus ad orcum abit.

Senescens autem inter cines praecepsit, neq; quis illam
Ladere, nec irrcuerenter nec iniuste cupit.

Omnesq; in sedibus iuuenes simul & aquales
Loco cedunt ei, quiq; maiores natū sunt.

Huius igitur virtutis ad summū peruenire, nunc ali-
Nitatur animo, non remittens bellum. (quis
Eiusdem : alias Callini.)

Quamdiu torpetis? quando strenuam habetis animam
O iuuenes? an non veremini vicinos,
Ob tantam ignauiam? In pace autem vobis videmini
Sedere: sed bellum totam regionem infestat.

Quin scutum aliquis arte in prælio hosti obtendat;
Et alius moriens ultimò iaculum emittat.

Honori enim est & ornamento viro, pugnare
Propatria & liberis & tenera uxore
Aduersus hostes. Mors autem aderit, quandocunq;
Parce destinauerint. Sed age quispiā rectā pergit
Extensio in altum gladio, & sub scuto forte pectus

Foneat.

S E N T E N T I A.

χρέω ποτε κλέος ἐσθλὲν ἀπόλλυται, οὐδὲ σφι μάτιον,
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περέειν γίγνεται ἀθάνατος,
 οὐ τινὸς δηριεύοντα, μένοντά τε, μαρνάμενόν τε
 γῆς πέρι καὶ παίδων Θάρρῳ. Αὕτη ὁλέση,
 εἰς τὸ Φύγοις μὲν κῆρα τανηλεγέθε θανάτοιο,
 πικήσας δὲ αἰχμῆς ἀγλαὸν εὔχος ἔλοι,
 πάτερε μὲν τιμῶσιν ὄμοις νέοι, ηδὲ παλαιοί,
 πολλὰς δὲ τερπνὰ παθῶν ἔρχεται εἰς αἴδην.
 γηράσκων δὲ ἀσοῖσι μεταπτέρῳ, οὐδέ τις αὐτὸν
 βλάπτειν, εἴτε αἰδηνές εἴτε δίκης ἔθελετ.
 πάτερε δὲ οὐ θάκοισιν ὄμοις νέοι, οἱ γε κατ' αὐτὸν
 ἔκποστοι χώρης, οἵ τε παλαιότεροι.
 ταύτης νων τις ἀνὴρ δρέπτης εἰς ἄκρον ἵκεσθαι
 προάσθω, Θυμὸν μὴ μεθιεῖσι πολέμου.
 τῷ αὐτῷ, η Καλλίνυ.
 μέχρις τοῦ καλάκοδε; πότε ἄλκιμον ἔχετε Θυμὸν,
 οὐ νέοι; οὐδὲ αἰδηνόν αἱ φιπερικίους,
 ὅδε λίλων μεθιέντες; οὐ σίρινη δὲ δοκεῖτε
 ἥδας, ἀτὰρ πόλεμῳ γαῖαν ἀπασπανέχει.
 * εἴνυ τις ἀστίδα Θέαθω ἐναντίως πολεμίζων. *Hinc
 καὶ τις διπλήσιον ὕδατον ἀκοντίσατω.
 πιμητέοντε γάρ εἰς καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
 γῆς πέρι, καὶ παίδων, κυριότητος τὸ ἀλόχο
 δυσμενέσιν. Θάνατος δέ ποτε εἰσελαῖται πότε κεν δῆ
 μοῖς ταῖς ἐπικλώσεσσι. ἀλλά τις ιθὺς ἵτω,
 εἴγχος ἀναγόμενος, καὶ ὑπὸ ἀστίδος ἄλκιμον ἤτοι pleuit.
 εἴλος

hexa-
metrū
D. Ca-
merari
us de
suo sup-

T Y R T A E I

Foueat, cùm primum incipit committi pugna.
Non enim mortem effugere fatale est
Virū, neq; si à maioribus immortalib. genus ducat.
Sepe quis elapsus è pugna sonituq; telorum
Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
Atq; hic sane nec amicus est populo, nec gratus:
Illū uero magnus et praus deflent si qd passus fue-
Vniuersus enim populus virum fortē desiderat (rit.
Defunctum, viuentem vero instar semidei colst.
Nam corām intuentur illum uelut turrim;
Quippe solus multorum aquat facinora.

Eiusdem.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:
Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.
Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,
Quin rect à quisq; hostibus scutum obuerat.
Inuisam amissurus animam, mortisq; nigrum,,
Sed solis splendori gratum subiturus fatum.
Nostis enim quām grauia sint Martis luctuosi opera,
Nostis etiam impetum permolesti belli.
Et quandoq; fugistis ipsi, quandoq; alios fugastis,
Iuuenes, utrung; satis experientis.
Nam ex illis qui audent una persistentes
Cominus in hostes aduersos impetum facere,
Perpauci occidunt, retroq; seruant populum:
Timidorum autem virorum omnis perire virius.

Vix

S E N T E N T I A.

ἔλσας τὸ πεῖτον μηγυνμένης πολέμου.

Ἐγάρων θάνατόν γε Φυγεῖκειμαριέτου ἐστί.

ἄνδρε, καὶ εἰ περιγόνων ἡ γένεθλιον ἀθανάτων.

πολλάκι δηϊότητα Φυγὴν καὶ δύπτον ἀκόντων
ἔρχεται, τοῦ δὲ οἴκω μοῖρα κίχει θανάτῳ.

ἄλλος ὁ μὲν ἐκ ἐμπατος δήμαρος Φίλος, ἔδει ποθίνος :

τὸν δὲ ὀλίγος σενάχει, καὶ μέγας, ἢν τι πάθητο
λαῷ γὰρ ξύμπαντι πόθεν κρατερόφρονθι ἄνδρος

Θηῆσκοντος, ζώων δὲ αὐτοῖς ηρειθέων.

ῶστε γάρ μιν πάργον σὺν ὀφθαλμοῖσιν ὥρωσιν,

ἴρδει γὰρ πολλῶν αὐτοῖς μεγάνθιστον.

τῇ αὐτῇ.

ἄλλος Ηρακλῆς γὰρ ἀνίκητον γένεθλιον :

Φαρστῆτ', καὶ πάρεστις αὐχένα λοξὸν ἔχει.

μηδὲν ἄνδρῶν πληθων δίκαιαίνετε, μηδὲν Φοβεῖσθε,

ἴθυς δὲ εἰς πειράχεις ἀστιδέανηρ ἔχετω,
ἐχθρὸν μὲν Φυγέλεω Θέμινος, θανάτῳ δὲ μελαινάς
αὐγαῖσιν κῆρας ηλίοιο Φίλας.

ἴτινας δέ τοι πολυδικρύτες ἔργον δέσιδηλοι,

εὖ δὲ ὄργην ἐδάητε δέγαλέος πολέμου.

καὶ μετὰ Φοινυόντων τε διακόντων τὸ έγένεσθε,

ῶνεσι, αἱμοφοτέρους δὲ εἰς κήρου ηλάσσατε.

οἱ μὲν γάρ τολμεῖσι παράλληλοισι μένοντες,

εἰς τὸν αὐτοχεδίην καὶ πειράχεις οἴνοι,

παρότεροι Θηῆσκοι, σάκσιοι δὲ λαὸν ὅπιστοι:

πρεστάτην δὲ ἄνδρῶν πᾶσι διπόλωλ δέστη.

88

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

S E N T E N T I A.

Eiusdem, vel Callini.

O iuuenes, quid vult sibi tanta ignauia? vbinam

Sunt animi? num de finitimiis rubor est

Segnitem ob vestram? secura pace potiri

Creditis: at bello patria tota tremit.

Quilibet audacter mauortia surgat ad arma:

Atq; aliquis moriens ultima tela vibret.

Propatria pulchrum est, natisq; & coniuge chara

Pugnare, & valida bella ciere manu.

Mors aderit, cum fata volent, iam quis mihi recta

Prodeat in pugnam, cum citò cœpta fuit,

Tollens terribili gladium virtute, tegensq;

Fortia prægrandi pectora sub clypeo?

Effugere haud ulli mortem conceditur, et si

A superis ortum duceret ipse suum.

Sæpe quis à bello, telusq; reuersus, & hoste,

Repperit in proprijs adibus exitium:

Nec tamen hic gratus populo est, nec amabilis ulli:

Illum autem deslet cum iuniore senex.

Quippe sui desiderium post fata relinquit

Fortis, at in vita est semideo similis.

Conficitur siquidem veluti fortissima turris:

Nam quæ multi agerent, omnia solus agit.

Eiusdem.

Alcidæ sed enim genus insuperabile, fortis

Est animo: nondum flexa lous facies.

Vos ne turba virūm, densus ne terreat hostis:

Omnis in aduersos obuia tela gerat.

Inuisamq; adeò statuens abrumpere vitam,

Præci-

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

S E N T E N T I A.

Eiusdem.

*Cum sis, nihil assere stabile est
ubi videris hominem, certa
aetatis promitte. etenim
a volucris res in morem
stantia rotat humanas.*

Eiusdem.

Villus expers criminis, nec mortis est.

Eiusdem.

arma fugias, fata non fugies tamen.

Eiusdem.

*ice casis cor memoriam non supra
tenebis, si cor habeamus, diem.*

F I N I S.

L I P S I A

Iohannes Rhamba excudebat

Anno

M. D. L X X V I.